

‘Ik zei vroeger altijd dat ik ging sparen voor lange benen, omdat ik later beroemd wilde worden. Ik wou veel doen, maar uiteindelijk ben ik voor radio gegaan. Mijn ouders wilden liever dat ik iets *fatsoenlijks* zou gaan leren, maar ze zijn blij dat ik goed terecht gekomen ben. Al ben ik wel gewaarschuwd dat ze gewichten aan mijn voeten zullen hangen als ik begin te zweven. Toch besef ik zelf goed genoeg dat het even snel weer gedaan kan zijn. Morgen kan hier een nieuw grietje binnenwandelen en dan is Eva afgeschreven. Ik kom uit een studierichting waar veel talent zat, en die mensen zullen hun kansen ook wel krijgen. Al mag me dat niet afschrikken. Het voordeel is dat ik niet iets moet doen dat ver van mezelf ligt. Daarom loop ik mezelf ook niet voorbij, denk ik. Het enige waar ik nog niet aan gewend ben, is dat mensen die ik niet ken, mij wel kennen. Zeker na ons MNM-spotje op televisie. Toen ik bij mijn ouders was en dat clipje kwam eraan, ben ik toch maar even naar het toilet gegaan. Ik vond dat heel vreemd. Nochtans heb ik een oma die dacht dat haar kleindochter later op televisie ging komen. (*lacht*) Ik zeg zelf nooit nooit, maar voorlopig ben ik echt een radio-beestje.’

‘Ik vind dit de leukste job ter wereld, al blijft het natuurlijk ook maar een job. In mijn rol als sidekick kan ik een beetje de alwetende uithangen, de kranten lezen, wat mopjes maken en scoren. Als ik eens alleen moet presenteren en zelf achter de knopjes sta, word ik met mijn fouten

geconfronteerd en voel ik dat ik nog heel veel moet bijleren. Ik denk dat ik vooral zelfzekerder moet worden en gewoon moet dóen, niet twijfelen. Radio maken is een totaalpakket, en ik heb daar nog maar een stuk van onder de knie. Peter is in dat opzicht de beste leerschool die ik me kan wensen. Op die paar maanden hier heb ik al veel meer geleerd dan ik ooit op het Rits heb gedaan. In het begin was ik wel wat onder de indruk van Peter. *Dat is 'm*, dacht ik de eerste keer. Hij was 38 en ik 19. Maar al heel snel besefte ik dat hij ook maar een

IK VIND DIT DE LEUKSTE JOB TER WERELD

gewoon mens is, en dat elke BV hier toch ook gewoon naar het toilet moet gaan. Als hij me op mijn fouten wijst, kan ik me wel eens verslikken, maar ik beschouw hem als mijn grote broer die soms gewoon mijn handje moet vastnemen.’

‘Ik wil mensen door de file leiden en ik wil dat ze denken *dju, die Eva is toch een beetje grappig*. Mensen denken soms dat wij ons forceren, maar om vijf uur 's ochtends kunnen wij echt al de slappe lach krijgen. Ik kan ook heel blij worden als ik de juiste vragen stel en toffe reacties krijg. Dat is het leuke aan radio, en dat is anders bij televisie. Wij staan rechtstreeks in contact met de luisteraars, iets wat ze je ook laten

voelen. Ik weet onmiddellijk wanneer ik iets belachelijks gezegd hebt, of wanneer ik beter niet had meegezongen. Mensen zijn streng maar niet altijd rechtvaardig, en om te reclameren nemen ze heel snel hun gsm in de hand. Onlangs nog kreeg ik een sms'je: *Hou je bek, trut*. Na de uitzending heb ik zelf gebeld naar dat nummer en gevraagd wat het probleem was. Dat telefoontje was snel afgelopen. Soms heb ik ook schrik om dom over te komen, omdat ik nogal naïeve dingen kan zeggen. Ik denk trouwens niet dat dat de leeftijd is, ik ben gewoon zo. Uiteindelijk probeer ik gewoon mezelf te zijn, en wanneer je dat doet, hoop je ook dat het aanslaat.’

‘Mijn laatste jaar aan het Rits heb ik gecombineerd met mijn job bij MNM. Ik ben blij dat ik toch mijn diploma behaald heb. Als Peter mij niet had gebeld, was ik waarschijnlijk nog een master gaan doen. Maar het is anders gelopen, ik ben in het radiowereldje gezogen en dat is mijn leven geworden. Als je dit wilt doen, moet je er voor leven. Ik ga door de week bijvoorbeeld niet op café, omdat ik weet dat ik dan blijf hangen. Het enige nadeel is dat ik in het weekend ook een seut ben geworden omdat mijn ritme is ingesteld op die ochtend. En dat ik op dinsdagochtend alle weekbladen al gelezen heb, dat misschien ook. (*lacht*) Maar ik geniet ervan zolang het blijft duren, en hopelijk is dat nog heel lang. Later als ik groot ben zou ik misschien graag *De grote Eva Daeleman ochtendshow* doen. Wie weet, tegen dat ik 38 ben kan er al veel veranderd zijn.’